

var Leilighed for mig til at gjøre ved Sagens første Behandling. Hvad navnlig § 1 angaaer, saa vilde jeg dog helst have, at det skulde blive ved Lovudkastet, forsaavidt dette Lovforslag medfører, at det blot er med Hensyn til de valgte Medlemmer, at der skulde skee Forandring, men at derimod Sognepræsten og Herredsfogden eller Birkedommeren beholdt den Stilling, de hidtil have havt. Jeg anseer det ogsaa af den Grund for vigtigt, at man lader disse Mænd beholde deres Stilling i Sogneforstanderskaberne, fordi der ellers vil opstaae en meget større Uoverensstemmelse imellem Tingenes Tilstand i Kjøbstæderne og paa Landet, end der hidtil har været; thi i Kjøbstæderne kan Communalbestyrelsen ikke tage nogen Beslutning, uden i Forbindelse med Magistraten, og, hvad adskillige Sager angaaer, ogsaa med andre af Kongen beklæbte Embedsmænd. Men det vilde være anomalist, at Sogneforstanderskabet, naar det skulde bestaae af blot valgte Medlemmer, havde en Myndighed, som Borgerrepræsentationen ikke har i nogen Kjøbstad; og, da der ogsaa iøvrigt opstaaer mangfoldige andre Uligheder mellem Kjøbstæderne og Landet ved den foreslaaede Lov, hvilke Uligheder jeg ikke i nogen Henseende kan finde begrundede, troer jeg, at det var bedst, at det da i denne Henseende blev ved Udcastet. Hvad jeg sætter meest Pris paa i denne Henseende, det er, at Sognepræsten fremdeles vedbliver at beholde sin Stilling der, ikke saa meget, fordi jeg anseer ham for et egentligt konservativt Element, men fordi jeg troer, at han i Almindelighed vil have en Indsigt og en Dygtighed, som man idetmindste ikke har nogen Wisshed om, at der vil findes hos de øvrige Medlemmer, som vælges i en meget indskrænket Kreds. Hvad Herredsfogden eller Birkedommeren angaaer, da er det ikke af stor Vigtighed, om han vedbliver at være Medlem eller ikke; thi han kan dog efter sit Embedes Bestaaenhed meget sjældent indfinde sig der; men jeg troer dog, at det var rettest, at han vedblev at være Medlem.

Formanden: Det, som den sidste høitærede Landsthingsmand yttrede, antager jeg hører til Behandlingen af den nye foreslaaede § 2 (Sa.).

Lüttichau: Jeg skal ligeledes tillade mig at anføre mine Grunde, hvorfor jeg ikke kan stemme for Udvalgets forandrede § 1. Jeg anseer det nemlig for at være i høi Grad betænkeligt, at Sognepræsten ikke vedbliver at være et virksomt Medlem i Sogneforstanderskabet. Det er jo vel saa, at han beholder endeel af de Forretninger, han der tidligere har havt; men det er ogsaa ganske vist, at der foruden disse Forretninger blive adskillige tilbage, som det er af stor Vigtighed for Communen blive udførte af Mænd, som dertil have fornøden Indsigt. Bliwer Sognepræsten ikke længere uvalgt Medlem af Sogneforstanderskabet, og han, som paa flere Steder sikkert vil blive Tilfældet, ikke bliver valgt, saa vil der paa mange Steder blive et stort Savn af den fornødne Forretningsdygtighed; og, naar dette Savn fremtræder, vil man blive nødsaget til at søge Hjælp andetsteds, og denne Hjælp frygter jeg for skal, som allerede tidligere er bemærket her i Salen, blive søgt paa Steder, hvor man ikke kunde ønske det. Af denne Grund mener jeg, at der er megen Anledning til at blive staaende ved Udcastet, at Sognepræsten vedbliver at være uvalgt Medlem af Sogneforstanderskabet.

Formanden: Jeg skal tillade mig at bemærke, at jeg oprindeligt havde tænkt paa ikke at lade § 1 udgjøre et særskilt Affnit af Forhandlingerne, da det forekom mig, at den knytter sig saa nøie til de nærmest følgende Paragraffer, at den bedst vilde kunne sættes under Forhandling i Forbindelse med dem, men at det er efter den ærede Ordførers Ønske, at det er skeet.

Ordføreren: Ja, jeg beder blot om Tilslæbelse til at berøre en Dyring, der kom fra min ærede Nabo her tilvenstre (Wessely), idet jeg med Hensyn til de øvrige Dyringer, der ere faldne, troer, at deres Bedømmelse vil forekomme ved de følgende Affnit. Det er det Spørgsmaal, som min ærede Nabo her igjen har reist om, hvorvidt det var rigtigt, uden at være paa det Rene i Henseende til Bemyndigelsen, og navnlig medens et vist vanskeligt Punkt derunder endnu var uafgjort, at gaae ind paa Afgjørelsen af Sammensætningen og Valget. Jeg tillader mig at mene, at jeg ikke